

7. mezinárodní konference o řeckém jazyce Mesolongi, Konferenční centrum Etoloakarnanského kraje, 18.–20. září 2008

NICOLE VOTAVOVÁ SUMELIDU

18.–20. září 2008 se v Mesolongi, v západním Řecku, uskutečnila 7. mezinárodní konference o řeckém jazyce pořádaná *Organizací pro šíření řeckého jazyka* (Οργανισμός για τη διάδοση της ελληνικής γλώσσας, Ο.Δ.Ε.Γ.), která sdružuje odborníky i laickou veřejnost zabývající se řečtinou na různých úrovních a velmi aktivně podporuje výuku v samotném Řecku i v zahraničí (podrobné informace o činnosti organizace na www.odeg.gr). Tématem pro tento rok byla výuka řeckého jazyka ve světě se zaměřením na školy, metodiku, učebnice a zkoušky. Příspěvky předneslo 50 učitelů z vysokých a středních škol a center pro výuku řeckého jazyka z více jak 20 zemí světa. Mimo to řada odborníků z Aristotelovy univerzity v Soluni a Athénské Kapodistriovy univerzity přijela představit a podpořit své studenty (A. Anastasiadi-Simeonidi z Aristotelovy univerzity) nebo zasedala v odborné komisi (D. Theofanopulu-Kondu, P. Kondos, A. Mozer z Athénské univerzity). Konference probíhala současně ve dvou posluchárnách v dopoledních a odpoledních blocích a příspěvky, které zde zazněly, se týkaly jednak studijních programů na světových univerzitách (Německo, Rakousko, Španělsko, Česká republika, Rusko, Ukrajina, Brazílie, ale i např. Tchaj-wan nebo Jižní Korea aj.) a středních školách (Srbsko), metodiky (např. využití médií a literárních textů při výuce jazyka) nebo specifických problémů výuky novořečtiny (např. problémy muslimských menšinových škol v Řecku). Zasloužený zájem vzbudila především témata z oblasti metodiky, např. zajímavý příspěvek o zařazení neologismů do výuky s představením výukových materiálů (Georgia Nikolau z Aristotelovy univerzity, *Návrh na zařazení neologismů do výuky novořečtiny jako cizího jazyka – příklady výukových postupů*) vyvolal bouřlivé diskuse, ale i vyhrocené projevy nejen ze strany laické veřejnosti, ale i uznávaných odborníků řeckých univerzit.

Cílem konference bylo zmapovat výuku novořečtiny ve světě, cíl jistě neskromný, kterého se podle očekávání podařilo dosáhnout jen zčásti. Setkání odborníků přispělo k navázání kontaktů a lepší informovanosti účastníků o výuce novořečtiny v jiných částech světa, diskuse o vyučovacích metodách byly často podnětné a dokládaly zájem učitelů o efektivní výuku, na škodu však podle mého názoru byl příliš široký záběr konference, který nedovolil věnovat určitým tématům hlubší pozornost. Užší vymezení témat by tak do budoucna mohlo přinést plodnější výměnu zkušeností a důslednější zaměření na konkrétní problémy jako např. na univerzitní studijní programy, výuku v diaspoře nebo otázky metodiky.

Přínosným doplněním byla prezentace učebnic v průběhu celé konference za účasti autorů, kteří velmi ochotně debatovali s učiteli, zajímali se o připomínky a představovali nové projekty, na kterých pracují.